
Kamieńskie, st.1, gm. Orzysz, woj. suwalskie, AZP 23-76/-

Informator Archeologiczny : badania 32, 69

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KAMIENSKIE, st. 1, gm. Orzysz, woj. suwalskie, AZP 23-76/-

- kurhan z wczesnej epoki brązu z wkopanym obiektem grupy prudziskiej

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Jerzego Marka Łapo (Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Finansowane przez Muzeum Kultury Ludowej i Towarzystwo „Ojcowizna” w Węgorzewie, Wojewodę Suwalskiego oraz Urząd Miasta i Gminy Orzysz. Trzeci sezon badań. Badaniami objęto 113 m².

Stanowisko znajduje się w południowo-wschodniej części Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. Kurhan o wymiarach 15 na 13 metrów, o maksymalnej wysokości względnej 1,35 m, położony jest na krawędzi terasy nadzalewowej na południowym brzegu Jeziora Orzysz.

Kontynuowano prace z 1996 i 1997 r. Ponownie otwarto wykop 7/97 oraz założono dalszych 6 wykopów.

W wykopie 7/97 odkryto 4 owalne w planie jamy - obiekty: 7, 8, 9, 12 o średnicach 0,6 m - 0,85 m i miąższości 0,15 - 0,3 m. Znajdowały się one w spagu nasypu kurhanowego, nieznacznie były wkopane w gliniasty calec. Jamy wypełnione były intensywnie czarnym piaskiem oraz kamieniami. W wypełniskach odkryto pojedyncze niecharakterystyczne zabytki krzemienne oraz fragmenty brzośca naczynia zdobionego odciskami sznura (obiekt 7). Między jamami 7 i 9 odsłonięto obiekt 10 - jamę grobową, w planie zbliżoną do prostokąta o wymiarach 0,7 m na 1,2 m. Na dnie grobu o miąższości do 0,32 m w porządku zbliżonym do anatomicznego spoczywały partie szkieletu osobnika w wieku senilis. Układ kości przypominał ułożenie zmarłego na lewym boku, z podkurczonymi nogami, z głową skierowaną na północny zachód. W wypełnisku grobu odkryto fragmenty naczynia ceramicznego, pojedyncze węgle drzewne i przepalone kości oraz 2 grudki ochry. Obiekt 10 był najprawdopodobniej związany z kompleksem jam: 7, 8, 9, 12 i obiektami odkrytymi w sezonach ubiegłych: 1 - 4. Wszystkie te obiekty można datować na wczesną epokę brązu i łączyć z usypaniem nieregularnego kopca ziemno-kamiennego.

W wykopie 8/98 (północno-zachodnia część kurhanu) odkryto obiekt nr 11, płytki rów o szerokości około 0,5 m, który był zapewne śladem wykopu sondażowego Fritza Kotzana z badań z 18 czerwca 1937 r.

Dokończono eksplorację obiektu nr 5; w obrębie wykopu 9/98 i 11/98 odsłonięto jego wschodnią część, odkrywając liczne zabytki ceramiczne i kości zwierzęce. Była to najprawdopodobniej chata grupy prudziskiej.

Dokumentacja wraz z zabytkami została złożona w Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie (nr inw. MKL A 10/97).

Badania zostały zakończone.

Kichary, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18 - patrz: neolit

Kliszów, st. 3, gm. woj. rzeszowskie, AZP 95-70/24 - patrz: wczesna epoka żelaza

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Kowalewko, st. 12, gm. Oborniki, woj. poznańskie, AZP 49-26/46 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Koźniewice, st. 2, gm. Kamieńsk, woj. piotrkowskie, AZP 78-52/58 - patrz: wczesna epoka żelaza